

rar, mitjançant el sacrifici, no només la identitat, sinó la llibertat. Sacrificar el propi cos per retornar a la societat la violència que la societat exerceix damunt nostre.

Tot plegat són uns pocs textos per a la reflexió. Tenim moltes preguntes i no gaires respostes. Algunes experiències personals i un text teatral: *Què va passar Wanouelé?* (precedit per una nota del seu director, Carles Alfaro). Això és tot. Una petita esclatxa de llum —o això voldríem— en la immensa tenebra d'una experiència estètica que provoca les nostres consciències i les confronta amb la contradicció i l'angoixa.

Amb les entrevistes de PAUSA al premi Nobel de literatura, Harold Pinter, i a la directora anglesa Katie Mitchell (associada al National Theatre de Londres), dirigim la mirada cap al teatre contemporani del Regne Unit. Mirada que es completa amb l'edició d'un text breu d'un dels nous valors de la dramàtúrgia britànica, Jason Hall (que va participar a l'Obrador d'estiu de l'any passat). D'entre la resta de seccions habituals, a manera de Retrovisor del nostre darrer Dossier, destaquem la sòlida proposta d'Esteve Miralles a l'hora d'avaluar l'ús de la llengua al teatre. Unes breus «notes sobre la llibertat creativa i la qualitat artística» que proporcionen pautes de treball i de reflexió a l'hora d'editar —escriure— un text teatral a casa nostra i en la nostra llengua. Us les recomanem.

Que tingueu una bona lectura.